

FRIPLEJEBOLIGER: AKTØRER OG KONKURS

Friplejeboligformen giver private aktører mulighed for at drive plejeboliger. Der har på det seneste været en del debat om friplejeboliger – herunder hvilke risici modellen indebærer for kommunerne, og hvordan kommunen kan sikre sig. Vi giver her et overblik over aktørerne og deres roller.

En friplejebolig kan overordnet betegnes som et privat alternativ til et kommunalt plejehjem. Det er en udlejningsbolig, der er ejet og drevet af private aktører, og som dermed er uden for den

kommunale boligforsyning. Der skal tilbydes ydelser efter serviceloven mv. til beboerne i friplejeboligen, hvilket kommunen betaler den private aktør for at levere, og der kan mellem den

private operatør og kommunen indgå aftale om anvisningsret.

ADGANG TIL FRIPLEJEBOLIGER – KOMMUNENS ROLLE

En borgers ret til at opnå en friplejebolig kræver, at kommunen har visiteret den pågældende til en plejebolig eller lignende. Kommunen har vejledningspligt, og kommunen skal ved

visitationen derfor give borgeren den nødvendige rådgivning og vejledning om, at der er mulighed for at vælge en friplejebolig – i denne eller i en anden kommune.

Medmindre der er indgået en aftale om anvisningsret mellem kommunen og friplejeboligleverandøren, bestemmer leverandøren selv, hvem leverandøren ønsker at udleje til. Ud over de almindelige diskriminationsregler i lovgivningen gælder der således ikke krav om fx venteliste efter særlige principper. Hvis kommunen har anvisningsret, kan kommunen alene anvise en borger til en given friplejebolig, hvis den pågældende friplejeboligleverandør er certificeret til at levere de serviceydelser, borgeren er visiteret til.

Den kommune, hvor friplejeboligen er (beliggenhedskommunen), skal føre tilsyn med friplejeboligleverandøren. Tilsynet omfatter indsatsen over for beboerne.

CERTIFICERING, GODKENDELSE OG ETABLERING

For at blive friplejeboligleverandør er det en betingelse, at Sundhedsstyrelsen har certificeret friplejeboligleverandøren.

Det er et mindstekrav for at blive certificeret som friplejeboligleverandør, at der kan leveres personlig pleje, praktisk hjælp og madservice efter serviceloven.

Derudover kan en friplejeboligleverandør vælge at blive certificeret til at yde tilbud om fx rehabiliteringsforløb eller socialpædagogisk bistand mv. På den måde kan leverandøren målrette boligerne – og sin forretningsmodel – til en eller flere særlige grupper.

LIKVIDITETSPROBLEMER OG KONKURS
Sundhedsstyrelsen kan tilbagekalde en certificering helt eller delvist, hvis friplejeboligleverandøren har betydelig forfalden gæld, der indebærer, at driftssikkerheden er i fare.

Hvis en friplejeboligleverandør går konkurs, vil Sundhedsstyrelsens certificering af friplejeboligleverandøren bortfalde. Dette sker i henhold til lov om friplejeboliger, når konkursdekretet afsiges. Kommunen skal her være opmærksom på, at kommunen har en forsyningsforpligtelse over for beboerne i friplejeboligerne. Det indebærer, at kommunen skal sikre, at beboerne fortsat modtager den hjælp, som de har krav på.

Det betyder i praksis, at kommunen skal levere denne service, enten via et nødberedskab af egne medarbejdere eller private aktører, der kan overtage "driften" af friplejeboligen. Det er afgørende, at kommunen i det ret korte tidsrum, hvor beslutningen herom skal træffes, sikrer sig overblik over konsekvenserne af de valg, der træffes.

Beboere, der modtager kompensation for øgede nettoboligudgifter, vil også efter en konkurs være berettigede til at blive kompenseret for den merudgift i leje, som en tidligere omdannelse af

lejemålet til friplejebolig førte til. Udbetaling Danmarks forpligtelse til at udbetale kompensation gælder nemlig også, selvom en friplejeboligleverandør er gået konkurs, er i rekonstruktion eller har mistet sin certificering ■

Rikke Søgaard Berth
Partner, advokat
rsb@horten.dk

Bo Christensen
Juniorpartner, advokat
boc@horten.dk

Bo Juul Jensen
Advokat
bjj@horten.dk